

Summary

Ve své diplomové práci se jsem se pokusil popsat politickou situaci v Itálii v první třetině 14. století se zaměřením na působení významných osobností Lucemburského rodu v této oblasti. Pro zpracování jsem zvolil léta 1308-1313, 1330-1333 a rok 1337. Zaměřil jsem se hlavně na osobu Jindřicha IV. Lucemburského, jeho nástup k moci, volbu říšským králem a následnou cestu za císařskou korunou. V práci rozebírám reformy, které Jindřich použil při správě Italských měst během cesty na Řím. Dále se zaměřuji na odezvu, kterou jeho působení vyvolávalo u příslušníků dvou hlavních politických směrů v Itálii, tedy u guelfů a ghibelinů, i u francouzského krále Filipa IV. a u papeže Klimenta V. pobývajících tou dobou v Avignonu. Dále se zabírám pokusem českého krále Jana Lucemburského a jeho syna Karla o založení Lucemburské signorie na území Lombardie, Toskánska a Emilia Romagna a jejich neúspěšné snahy o udržení tohoto území pod Lucemburskou nadvládou. A Karlovo krátkodobým pokusem o získání území v severní Itálii v roce 1337. Opět se věnuji vlivu jejich působení na politiku měst zmíněných oblastí. Také se okrajově zaměřuji na vliv Jindřicha Lucemburského na spisovatele Danta Alighieriho a jeho dílo „De Monarchia“ s Jindřichovo tažením do Říma jako předlohou pro vznik tohoto díla.